

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:			
Helyben:		Vidékre:	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy hónapra	1 "	Egy hónapra	2 "

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltébb árszámítás mellett vétetnek fel

Zsufolt iskolák.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Június 24.

Véget értek az elemi iskolák vizsgái. Volt alkalmam számosan részt venni s mondhatom, ismét arra a régi meggyőződésre jutottam, hogy ezek a vizsgák itt is feleslegesek.

Ugyan mire való a 6—10 éves gyermekeket 3—4 óráig ültetni a templomokban (az ev. ref. vallásuaknál) mikor a gyermeknek a forró napokban sem szomszágáról sem egyéb szükségletének teljesítéséről nincs kellő intézkedés téve.

A r. kath. iskolában meg egy teremben voltak a növendékek, szüleik, leánybarátok, vizsgálók. Igazán — fővő folyam volt minden vizsga.

De nem ez ellen akarunk szót emelni.

Azt kell jelezni, hogy a legtöbb osztály tul népes, olyan, a minőt a törvény nem csak nem enged meg de, határozottan tilt.

Egy-egy osztályban 110—120 növendék tanult. Hogyan, kérdem, lehet-e ott becsületes eredményről szólni s bizony sajnálatra méltó az a tanító, a kiknek ennyi gyermek jut, mert ott nincs tanításról szó, mert csak eredménytelen kinódás van.

Debreczen várost mindenfelé úgy emlegetik, mint dús gazdag várost, szinte úgy tapasztalni, hogy a népnevelés úgy ki-vánalmainak épenséggel nem felel meg a kellő mértékben.

Nincs ezzel az mondva, hogy a város — nincs ilyen — nem áldozna sokat a tanügyi oltára, csak az, hogy nem elég annyi.

Elvész a nép, a mely tudomány nélkül való; ezt mondja az intés s ime a gazdag Debreczenben sok száz gyermek marad tudatlan, mert nincs iskola.

Elérkezett az ideje, komolyan gondolkozni arról, hogy legyen Debreczennek elegendő iskolája, tanterme és tanterve.

Hiszen már a közoktatásügyi kormány is tudomást vett erről a tarthatatlan helyzetről sőt még fenyegetőzött is, hogy intézkedni fog községi iskolák felállításáról, a mi valószínűleg egyik felekezethez sem áll, de nem is állhat érdekében.

Vilmos német császár mondta budapesti látogatásakor, hogy pénznek lenni kell mindig tanügyi és kézművelődési célokra.

Hát bizony ezen a téren nem is szabad tréfát üzni.

Különösen a külsőségekre kell gondot fordítani; a 10—15 kilométernyiről nem jöhetnek be a gyermekek tél viz idején a városba s a szegény szülőket vétek azért büntetni ha ily körülmények közt nem küldik gyermeküket az iskolába.

Reméljük, hogy a jövő évi költségvetésbe, több iskola építésre felvett összeggel fogunk találkozni.

Felelet egy érdekes kérdésre.

Irány eszmék a gyermekek nevelésénél

jun. 25.

KÉRDÉS.

Mi az a három főeszmé, mely a gyermeknevelésnél a legüdvösebb alapul szolgál?

Felelet.

Hogy igaz, fennkölt embereket neveljünk gyermekeinkből, a következő három elvre fektessük a nevelés sokoldalú építményének szilárd alapját.

1. A szülők iránti feltétlen tisztelet és engedelmesség.

2. Az Igazság minden körülmények között való tiszteletben tartása és követése.

3. A kötelességérzést teljes fejlesztése, Nelson egyszerű szava szerint: „Do your Duty!” Tedd meg kötelességedet!

E három pont önmagát magyarázza és a kivitelben arany gyümölcsöt terem.

Adós az egész világ.

Kimutatás az államok adóságairól.

A világ eladósodása akkor tűnik ki a maga teljességében, ha a tartozásokat nemzetek szerint egymás mellé állítjuk. Tartozik fejenkint:

Egy francia	— —	768	koronával
„ portugál	— —	744	„
„ hollandus	— —	432	„
„ olasz	— —	384	„
„ angol	— —	346	„
„ egyiptusi	— —	322	„
„ belga	— —	274	„
„ görög	— —	260	„
„ spanyol	— —	232	„
„ romániai	— —	216	„
„ német	— —	196	„
„ orosz	— —	144	„
„ osztrák	— —	144	„
„ török	— —	106	„
„ magyar	— —	106	„
„ szerb	— —	106	„
„ dán	— —	87	„
„ svjáczi	— —	79	„
„ svéd	— —	72	„
„ amerikai	— —	72	„
„ luxembergi	— —	41	„
„ bolgár	— —	33	„
„ montenegrói	— —	8.5	„

Ebbe a táblázatba nincs felvéve az egyes városoknak az adóssága; izelítől elég legyen annyit megjegyezni, hogy Londonnak 20.000.000, Párisnak 90.000.000 font sterling adóssága van.

A mi fővárosunk még csak törökszik, de remélhetőleg kinő a gyermekezipókból. Legyenek nekünk is ambícióink!

És ez mind csak államadósság. Hol vannak még az igen-igen sok főre eső váltó-, kártya-, szabó-, kávéházi, koresmaadósságok, el nem felejtve Magyarországon némely választási adósságokat!

Nem kell hát busulni, ha valaki adós.

Egy uralkodó nyilatkozata.

Jun. 25.

— Uraim, így szólott a fejedelem minisztereihez és főbb hivatalnokaihoz trónja termében, tudtukra óhajtom adni, hogyan fogom föl állásomat.

Elsőnek tekintem magamat hazám polgárainak szolgálatában és arra kérem önöket is, hogy önök velem és én önökkel dolgozzunk a népért.

Mert a hivatalnokok a közönség kedvéért vannak és nem megfordítva.

A legnagyobb bizalommal viseltetem hivatalnokaim iránt s ugyanazt kérem önöktől

Uraim, különösen meg akarom önöknek mondani, hogy szeretem a nyílt beszédet s kérem önöket, hogy velem mindig úgy beszéljenek, a mint gondolkoznak, még ha nekem kellemetlen volna is.

Hogy aztán mindig úgy fogok-e cselekedni, az már kérdés.

Mindenkinek a kívánságát nem teljesíthetem, de legalább mindenkit meg akarok hallgatni.

A tisztviselők a közönség közt éljenek s hozzá közeledvén, legjobban ismerjék kívánságait.

Uraim, én a jövőben sokszor meg fogok fordulni az országban. És igen fogok örülni, ha az emberek hozzám jönnek.

Örömet szerezhetnek nekem egy-egy virággal vagy koszorúval, de nem kívánok különös fogadtatásokat és ünnepélyeket. Mert ez nem illik a gyászhoz, ezután nem is kívánom, hogy ilyesmire költsenek.

Ha virágot kapok, az nekem elég öröm.

Ez a fejedelem pedig a ki ezeket mondta Frigyes Agost — oldenburgi nagyherceg. Ezzel a trónbeszéddel vette át tegnap az uralkodást atyjának Péter nagyhercegnek halála után.

Be jó lehet oldenburgi alattvalónak lenni! . . .

Ösbudavári kaland.

— Saját tudósításktól. —

Budapest, június 27.

A tegnapelőtti esti zivataros idő csinos kis botránynak volt az okozója Ösbudavárban.

A vidám mulatóhely már hetek óta kedvenc találkozás helye a szalmaözvegyeknek is, a kik fölös számban gyűlnek össze estenként a kiválogatott ösbudavári utakon. Itt gyűlt össze K—r Ignác kereskedelmi utazó is, a ki a déli órákban elbucsuzva hűségese feleségétől, — Ösbudavárban adott találkozót egy csinos kis barnának, a ki min denesetre K—r jószeléséről tett bizonyágot. Itt aztán ő is szalmaözvegy számban ment.

Javában koofettiszek kettecskén a mikor tíz óra felé hirtelen szakadni kezdett az eső. A turbékoló szsrelmes pár egy pavilonba sietett, a hol már ekkor igen sokan m e n e k ü l t e k a zuhogó eső elől. Ott a z u t á n egymáshoz bujva enyelegtek és talán nem is zugalódtak a váratlan rossz idő miatt. Talán épen azt beszélték meg, hogy hol vacsoráznak, ha a zápor el áll, a mikor egy rikácsoló dühös hang keltette fel a körülállók figyelmét.

— Te gazember, hitvány csirkefogó te, így utaztál te el Temesvárra! Hát Ösbudavárba adsz te randevut a szeretődnek. Te ocsmány te, kikapárom a két szemed rögtön!

K—r ur halottsápadtan állt ott ez éktelen és épenséggel nem szalonképes kifejezések hallatára, de a megszólítást nem lehetett hallhatatlanná tenni s a mentegőtözés is igen bájos volt.

Csititgatni próbálta az asszonyt, de ez engesztelhetetlen volt, sőt annál inkább lármázott s ebben a műveletben segített neki egy másik asszony is, mialatt e kis karna gyorsan elévült a néző és vidáman szemlélődő közönség közé.

Végre is egy ur megsokalta a dolgot és közbelépett.

— Ne fokozzák a botránnyt, végezzék el egymás között, mert különben rendőrt hivatok!

Erre az asszony, K—r, ur hűséges hitvese sirva fakadt.

— De kérem, mikor én úgy biztam benne. Ma délben is azt mondta, hogy el kell utaznia. Én nem is gyanakodtam. Este felé rokonaim jöttek s azokkal kijöttünk Ösbudavárban. És itt kell nekem találkoznom veled! Micsoda botránny, micsoda ember De egy percig sem élek veled tovább.

Ekkor már a zivatar is elállott és az asszony a családjával együtt sietve távozott Ösbudavárából, a férj pedig utánok iramodott.

Hogy sikerül-e kibékítenie a megcsalt asszonyt, vagy pedig csakugyan a bíróságnál találkozhatnak, az rövidesen ki fog derülni.

Zsaroló és rabló szellemek.

Nem kell hinni a szellemekben.

Párisi ujságok mondják el az itt következő esetet, mely mutatja, hogy nem jó nagyon erősen hinni a szellemekben s az ör-

dögökben, mert kivált az utóbbiak gyakran csunya módon megrétfálják az embert.

El Párisban egy Leroy nevű öreg ökepenzes, ki sok szabad idejét azzal töltötte, hogy buzgón látogatta a spiritista gyűléseket, olvassatta a szellemek rejtelmes világáról szóló könyveket, s gyakorolta magát az asztalkopoktatásban, a szellemidőzésben.

Csakhamar törhetetlen hívője lett a spiritizmusnak, most pedig olyan dolgok erősi-tették meg a hitét, amelyekről már maga is megdöbbent.

Idézés nélkül is jelentkeztek nála a szellemek; jó időn át napról-napra fenyegető leveleket kapott tőlük. Jelekkel volt tele a levélpapíros és mindenik levél afféle latin jelmondásokkal végződött.

Az öreg spiritista szörnyen megijedt a szellemek e barátságatlan jelentkezésétől, és végre is ijedten futott a barátaihoz tanácsért, hogy mit tegyen.

Ezek egyenesen a rendőrséghez utasították.

Leroy ur. mint buzgó spiritista, egy darabig habozott, mert méltatlannak tartotta hogy a szellemeket a rendőrség kutatásaival bosszantsa meg. De végre mégis rászánta magát, hogy a szellemektől kapott levelek gyűjteményét átadja a rendőrségnek.

Ugyanaznap éjjel, éppen mikor Léroy magános lakásában nyugovóra tért, két sötét alak rontott be a hálószobájába. Arozuk koromfekete volt s az öreg spiritista rémülten látta fejükön a vörös szarvakat. A két alak felváltva szólt a remegő aggastyánhoz, persze siri hangon.

— Mi az ördög küldöttel vagyunk. Belzebub küldött hozzád. Eddig leveleket irtunk, most szóbeli üzenetet hozunk. Azt, hogy add ide gyorsan minden pénzedet. Ha nem teszed, magunkkal viszünk a pokolba.

— Mondjátok meg Belzebubnak, — szölt fogvaczogva Leroy, — hogy készségesen teljesítem kívánságát.

Ezzel fölkelet és átadta nekik minden nála levő pénzét, tízezer frankot.

— Helyes, — szóltak a sötét követek. — Belzebub meg lessz veled elégedve.

Ezzel eltűntek. Leroy másnap reggel elmondta ismerőseinek a szellemekkel való kalandját.

— És még mondja valaki, hogy nincsennek szellemek! — szölt mély meggyőződéssel.

Ismerősei nem vitatkoztak vele, hanem feljelentették a dolgot a rendőrségnek, mely nemsokára el is csípte a betörőket, kik olyan gonoszul visszaéltek az öreg hiszékenységével.

Mikor szembesítették őket, maga Leroy is ráismert Belzebub küldöttéire, bár most nem volt sem fekete képük, sem vörös szarvuk.

Felség sértéssel vádolt debreczeni ügyvéd.

— (Saját tudósításktól.) —

Debr. 1900. jun 25.

Dr. Király Péter ügyvéd lelkes hazafias tul fel buzdulásában egy cikket irt a „Debreczen” czimű ellenzéki lapban s dr. Erdős József teológiai tanár mint kormánybiztos Szatmára utazott az ottani evref. főgimnázium érettségi vizsgáira.

átván a cikkben, megtette írója ellen a feljelentést.

A felsőbb bíróság elég gyorsan intézkedett s dr. Király Péter ellen megindították a felség sértési pert, a melyet lényegében már többször ismertettünk.

A mai napra volt ki tűzve ebben az ügyben a főtárgyalás.

Ma d. e. 9 óra után vette kezdetét, az esküdtezeki főtárgyalás dr. Király Péter felség sértési bűnügyében. A tárgyalási listát természet zsufölásig megtöltötte a közönség. Elnök: Szűts Miklós; bírák: Szőke István és Kolbenheier Kálmán; vádló: Simonffy Béla, kir. ügyész; vádlott dr. Király Péter, ügyvéd, védője: dr. Bakonyi Sámuel.

Elnök rövidesen jelenti, hogy ezeiótt az ilyen ügy a budapesti törvényszék hatáskörébe tartatott, de a megváltozott körülmények következtében most már itt is tárgyalható. Majd a behívott esküdtek névsorát olvassák fel, kik teljes számmal megjelentek s a ki-sorsolás után a megmaradt 14 esküdtelet a tárgyalás megkezdődött.

Mint esküdtek működtek:

Pusztai Sándor ügyvéd, ifj. Orsz István, Polgár József, gazdálkodó, Mike Ferencz gazdálkodó, Lusztig Károly, keresk. Szentesi János mézárós, Szift Aladár kereskedő, dr. Reichmann Manó ügyvéd, Kiss Bálint, sertés kereskedő. Főlegyházi János és Nánási Lajos kereskedők, Nagy Bálint szobafestő, Horváth István magánzó, Lukács Ármin kereskedő, mint pótesküdt.

Legelsőben is azok a pontok kerülnek szónyegre, melyekért a királyi ügyész dr. Király Péter ellen felség sértésért vádat emelt. Ezek a pontok a «Debreczen»-ben láttak napvilágot 1899. nov. 11-én.

E pontok felolvasása után az elnök a vádlotthoz:

Bűnösnek érzi-e magát?

Dr. Király Péter:

— Nem.

Most vádlott, kéri hogy a vezérczikket teljes terjedelmében olvassák fel, melynek megtörténete után az elnök.

— Elismeri-e, hogy ön irta ezeket? Vádlott:

— Én irtam e cikket. — Melyet azzal is igazol, hogy a felmutatott kéziratot is magának ismeri el; de rögtön annak kijelentésére szoritkozik, hogy ő már 4 ízben esküdtött meg a király nevére; s hogy felség sértést nem követett el a mely ellen mindegyében föllázadt volna a vér annak bizonyos tudatában, hogy bünt követ el a királylyal szemben. Majd előadja, hogy a «her!» impressziója alatt kelekezett vezérczikke s ő volt az első, ki a németül jelentkezés ellen megfujta a riadót s átadja a szót védőjének dr. Bakonyi Samunak:

— Ennek a ténynek — mondja — előzményei vannak melyek, mint okok, logikai összefüggésben vannak az okozattal:

A tárgyalás többi részét holnap lapunkban folytatjuk.

NAPI HIREK.

— Személyi hírek. Simonffy Imra kir. tanácsos polgármester vasárnap d. u. 1/2 4 órakor Budapestről haza érkezett. — Dr. Erdős József teológiai tanár mint kormánybiztos Szatmára utazott az ottani evref. főgimnázium érettségi vizsgáira.

— **Előléptetés.** Dr. Nagy László helybeli kir. törvényszéki alügyészt 6 felsége a h-böszörményi kir. járásbíróhoz járásbíróvá nevezte ki. Örvendünk a megérdemelt előléptetésén.

— **A tanítóképezdei szigorlatok.** Az ev. ref. főiskolában a tanító képezdei szigorlatok tegnap délben értek véget s mint értesülünk: egyetlen preparandista sem fog megbukni. A nyilvános vizsgálatok pedig holnap és holnap után lesznek az akadémiai VI. teremben. Aztán pedig szárnyra kelnek a képezde végzett ifjai, hogy a gyermekből — ki félig angyal és félig ördög — embert csiszoljanak verejtékes fáradozások árán a társadalomnak. Mindnyájoknak sikerkoronázta áldást kívánunk!

— **Pihenő a munkaközben.** Az ev. ref. főgimnáziumban most van folyamatban az érettségi vizsga. Csütörtök óta tart ez s tegnap miután vasárnap volt szünet volt. A tanárok felhasználták azt a napot s meghívták a kiküldött kormánybiztos Kenesey Bélát a nagyerdőre ebédre, a hol sokan összegyűltek s vidáman beszélgettek sok mindenről. Ma, hétfőn. folytatják a komoly munkát s az eredményt szerdán hirdetik ki. Remélhetőleg ez sem lesz — nyugtalanító.

— **Lövészet** 1900 június 24 én tartott lövészet eredménye. Díjat nyertek. Legjobb szegélylévél Szabó Sándor 1 drb 10 koronás arany Legjobb mélylévél Füst Ödön 2 korona Legjobb körlevél Baum Miksa 4 korona.

TÁVIRATOK.

Gutenberg ünnep.

Budapest, jun. 25. (Érkezett délelőtt 9 órákor.)

A budapesti összes nyomdászokörök fényesen ünnepelték meg Gutenberg János ötszázéves fordulóját. A fővárosi vigadó nagytermet zsufolásig megtöltötte a nagyarányú közönség, Grosszmann Miksa elnöki megnyitó beszéde után dr. Vársonyi Vilmos lépett az emelvényre, hogy elmondja ünnepi beszédét. Azután dr. Dézsy Lajos ismertette meg a nyomtatás történetét. Végül Bokszányi Dezső beszélt.

Gyászistentisztelet.

Bécs, június 25. Az itteni orosz nagykövetség tiszteletére ma délelőtt az orosz templomban gyászistentisztelet volt Muraviev gróf lelkiüdvéért.

Milán fürdőzik.

Bécs, jun 25 Milán király ma Karlsbadba utazott.

A háboru.

Sanghai, június 25. Az amerikaiak e hó 21-én megkísérelték Tiencsin felszabadítását, kénytelenek voltak azonban visszavonulni. Valószínűleg pénteken a segély csapatok megeskete után fogják a támadást megújítani.

Orosz vélemény.

Pétervár Jun. 25. A kormány kommunikatot adott ki, melyszerint az összes hatóság

államok csapatainak jelenléte Kinában, tekintettel a mostani ottani szigorú eseményekre a pekingi kormányra nézve csak előnyös lehet amennyiben ezek szolgálatot tesznek a lázadók elleni küzdelemben.

Nincs pestis.

Madrid, jun. 25. A lapok megczáfolják ama híresztelést, mintha Oportóban pestis eset fordult volna elő.

Különfélék.

Szörnyű vád Krüger ellen.

Csak nemrég bizonyult be a Brüsszelben folyó vasúti vesztegetési pör tárgyalásán, hogy Krüger apó, a kit a közvélemény olyan magas erkölcsi piedesztálra emelt, bizony csak közönséges halandó, a ki nem tudott ellenállni a megvesztegetés vádjának.

Most azonban ellene szörnyű váddal áll elő. Egy lap ugyanis egy cikket közöl, melyet egy munkatársa egy nemrég Transzválból visszatért belga emberrel folytatott társalgásáról írt.

Az illető ur kijelenti, hogy fültanuja volt, a mint Krüger szemére hányta Joubert tábornoknak, hogy ő az oka Transzvál katasztrófájának; hogy mindent csak halogat, Ladysmithet sem veszi be, pedig ha ez megtörténik, már is nyert ügyek lett volna, mert a burók idejekorán egyesülve a fokföldi felkelőkkel, kiverték volna az angolokat Dél-Afrikából. Néhány nap múlva Joubert meghalt és eltorzult szederjes arca, valamint görösen összeszorított öklei mérgezésre engedtek következni.

A nyilatkozó ur szerint Transzválaban azt hiszik, hogy Joubert méreg által halt meg, de az általa elmondott előzményekből bizony csak azt akarja sejtteni, hogy Krüger tette el láb alól.

Minék a kard.

A német katonai lapok, kivált pedig a tekintélyes hivatalos szaklap, a kard fölösleges voltát bizonyítgatják, azt kívánva, hogy ne adjanak a lovasoknak kardot. A kard helyet ötven tölténnyel többet bír el a lovas és annak több hasznát is veszi, mint a csillogó, de a mai hadviselésben haszontalan Maholnap tehát revolverrel vágjat rohamra a német huszár!

Apróság.

Remény.

— Hallom, hogy ön vidékre ment orvosnak, Nos, hogy van megelégedve a praxisával?

— Na, ha az a fészek idő eiótt ki nem hal, tíz év alatt gazdag emberre leszek.

Kedélyesen.

A főnök ur diadalmasan szól a diurnistákhoz, a kik nevenapja alkalmából üdvözlik:

— No látják, hogy még életben vannak pedig fél évvel ezelőtt azt állították, hogy éhen kell halniok, ha nem emelem fel a fizetésüket.

Derék gyerek.

Papa, mama és Pistike benyitnak egy korcsmába. A papa rendel:

— Két pohár sört!

Pistike résztvevő hangon kérdi:

— Hát az édes mama nem kap?

Itélet.

Tanár: Miért korbácsolta meg Xerxes a tengert?

Diák: Szamár volt.

Érhetően.

Úr: Ah, nagyságos asszony gyászban van.

Özvegy: Bizony, szegény első férjem meghalt.

Öszintén.

Vőlegény: Kis sógor, feleségül veszem Olga nénédet, Sajnálod?

Pista: Dehogy sajnálom; csak magát sajnálom.

— Adj egy csókot férjecském,

— Mutasd előbb a kezedet,

— Miért?

— Hogy nincs-e benne valami számla

Ej be jó színben van ma, kedves anyósom! Modelt ülhetne akármely kínai festőnek?

Milyen szeretetreméltó ma, kedves vőmrám! És miért éppen kinainak?

Mert azok leginkább sárkányokat festenek.

— Még mindig jegyese Gizellának?

— Nem.

— Gratulálok! Aztán, hogy szabadak meg ettől a kellemetlen perszónától?

— Elvettem feleségül.

Szerkesztői posta.

N. L. A héten okvotlen sort keritünk rá.

L. B. Nem kell érte fizetni.

D. S. Mi nem tartjuk bűnnek, ha valaki zsidónak születik és nem tartjuk helyesnek, ha — mert zsidó valaki, ezért üldözik. A romániai zsidóüldözést dehogy helyeseljük sőt azt szeretnők, hogy ott maradjanak. De ha már kivándorolnak, akkor a mi zsidóink érdekében sem fogadjuk be. Van itthon elég szegény zsidó, elég szegény magyar. Miért szaporitanók a nyomort és miért tegyük ki esetleg egy országrészt annak, hogy egy nagy bevándorlás és letelepülés miatt is kitorjón a zsidóüldözés, a minek épen a magyarországi zsidók vallhatnak legnagyobb kárát. Ami a »kazár« elnevezést illeti, az alatt a bevándorló zsidókat értjük, mert a mieink izraeliták? Nos, meg van-e elégedve?

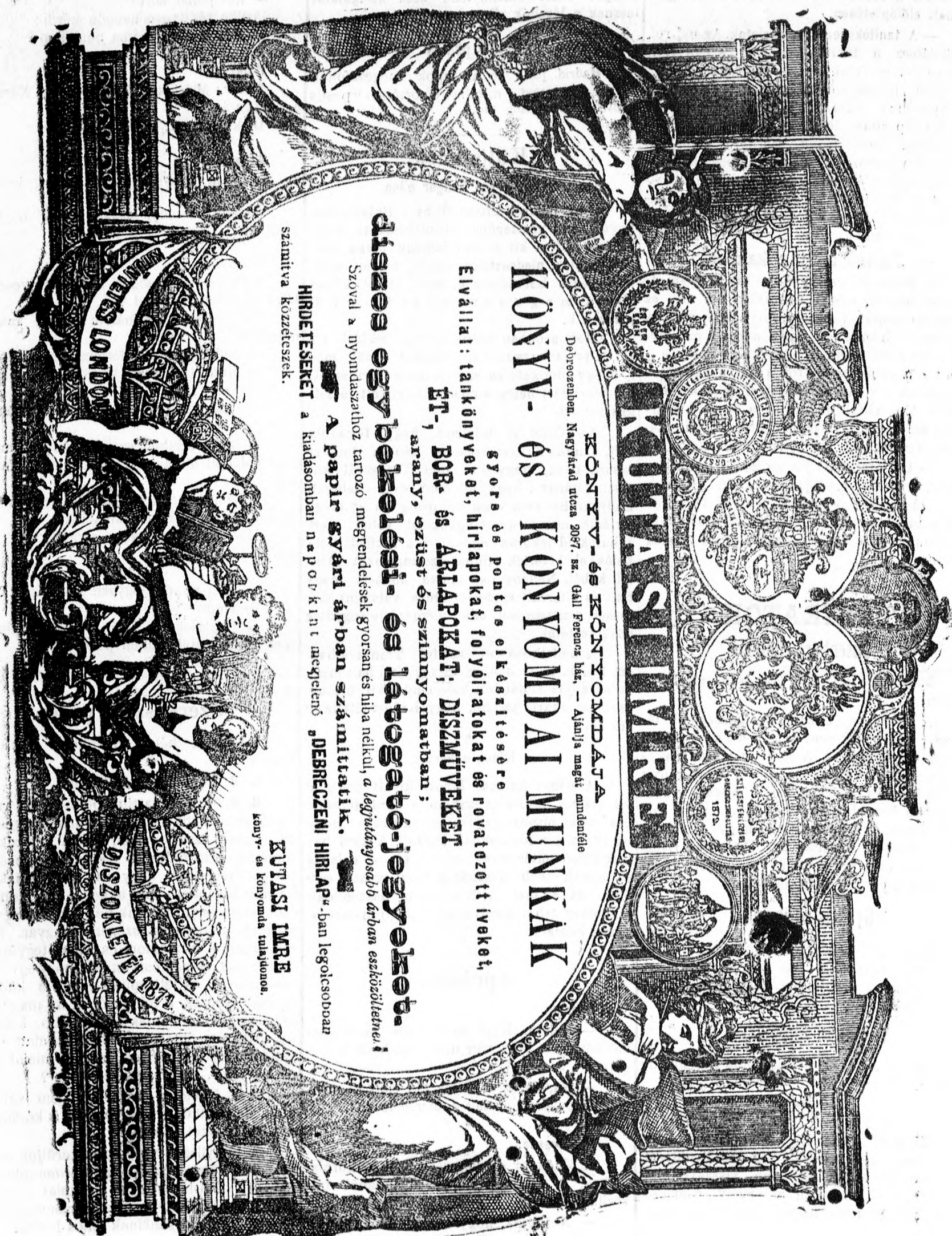
X. Y. Névtelen levelekre nem válaszolunk, de ezuttal kivételt teszünk s kérdéseire a következőket feleljük:

A tárgyilagos vitát nem kerüjük senkivel, de a kötekedés elől egyszerűen kitérünk. Egészen fölösleges olyan polemikát folytatni, a melynek legfőbb néző közönsége akadhaszna azonban senkinek sincs belőle.

P. G. Nincs úgy megírva, a hogy ketlene.

1900

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KÖNYV- és KÖNYOMDAJA
Debreczenben. Nagyvárd utca 2087. sz. Gall Ferencz háza. — Alánlja magát mindenféle

gyors és pontos elkészítésére
Elvállal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott íveket,
ET-, BOR- és ÁRLAPOKAT; DISZMŰVEKET
arany, ezüst és színnyomatban;
díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.
Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközölhetők!

A papír gyári árban számíttatik.
HIRDETESEKET a kiadásomban naponta kint megjelenő „DEBRECZENI HIRLAP”-ban legolcsóbban
számítva közlészek.

KUTASI IMRE
könyv- és könyvnyomda tulajdonosa.

1871. évi Londoni Kiállítás

1877. évi Diszoklivel

a legjutányosabb árakon felvállaltatnak.

Debreczen, nyomtatott Kutasi Imre kő-és könyvnyomdájában